

РЕШЕНИЕ

№ 4722

гр. София, 11.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 26.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **8069** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на З. Е. Х. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу акт № 1929525/03.08.21г. на оператор в звено „Зелена зона“ в ЦГМ ЕАД, с който на основание чл. 167, ал. 2, т. 2 от Закона за движението по пътищата е приложена принудителна административна мярка - принудително задържане на пътно превозно средство – лек автомобил “С. форестер” с рег. [рег.номер на МПС], чрез техническо средство. Иска се от съда да отмени изцяло обжалваната ПАМ като незаконосъобразна и постановена в противоречие с административно-производствените правила, както и при липса на вина.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. К., която поддържа жалбата и претендира разноски.

Ответникът - Ц. С. - „контрольор автомобилен транспорт“ в [фирма] [населено място], редовно уведомен, се явява лично и се представлява от адв. Г., която оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение и желае присъждане на направените разноски.

От фактическа страна:

На 02.08.21г. Ц. С. - „контрольор автомобилен транспорт“ в [фирма] [населено

място] поставя на моторното превозно средство – лек автомобил “субаро форестер” с рег. [рег.номер на МПС] , техническо средство за принудително задържане (скоба), поради паркиране в “зелена зона”, без да е заплатена дължимата на основание чл. 99, ал. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) цена за паркиране. За мярката е издадено „съобщение №1929525“, поставено на автомобила.

По делото е приета съдебно-техническа експертиза, неоспорена от страните.
На 10.08.21г. Жалбоподателя Х. обжалва този акт, поради което е поставено началото на настоящото съдебно поризводство.

Правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срок от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:
Съобразно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

По въпроса за валидността на процесната принудителна административна мярка, съдът намира, че същата е наложена от компетентен орган. Този факт нито се оспорва от страните, нито се опровергава от събраните писмени доказателства.

Разгледана по същество жалбата срещу принудителна административна мярка е основателна.

Съгласно чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП служби за контрол, определени от кметовете на общините, използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство. Според чл. 124 НОДТСО оперативната дейност по използването и прилагането на техническото средство тип "скоба", таксуването на собствениците или упълномощените от тях водачи, както и освобождаването на принудително задържаните ППС, се организира и осъществява от общинското дружество [фирма] по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и сл. от ЗДвП. Със Заповед №СОА18-РД95-454/03.08.2018г., кметът на СО е одобрила Ред и условия за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС, в зоните за почасово платено паркиране, при използване на техническо средство тип "скоба". С посоченият акт/т. 2/ кметът на СО е възложила на ЦГМ да упражняват правомощията по чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП. Изпълнителният директор на търговското дружество е приел Инструкция за работа на служителите на длъжност "Контрольор автомобилен транспорт" и "Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор" в сектор "Принудително задържане" от отдел "Паркиране" на дирекция "Паркиране и мобилност" по участъците от зоните с режим на почасово платено паркиране - "синя зона" и "зелена зона" /Инструкцията/, в която е регламентирал действията на длъжностните лица по прилагане на принудителната административна мярка. Видно от приложеното по делото допълнително споразумение, ответникът е бил назначен на длъжност "контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор" в [фирма], с оглед на което съдът приема, че същият е бил компетентен да наложи атакуваната ПАМ.

В случая, за да бъде приета за законосъобразна процесната принудителна административна мярка е нужно изпълнението на следните кумулативни предпоставки: да е било извършено паркиране в обхвата на зона за платено почасово паркиране и да не е заплатена дължимата цена за това.

Съгласно чл. 99 от ЗДвП, в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието, като местата за паркиране по ал. 1 се обозначават с пътни знаци, пътна маркировка и надписи, чрез които на водача се указват условията за паркиране. От приложените схеми, както и Заповед №СОА-РД95-502/29.12.2020г. се установява безспорният между страните факт, че [улица]попада в определения за "зелена зона" режим на почасово платено паркиране.

Спорният по дело въпрос е свързан с това попада ли в такава зона паркирания автомобил и от там правилно и законосъобразно ли е наложена санкцията.

Видно е от приетата по делото съдебно техническа експертиза, в.л. Е посочило, след съответните справки в АГКК, че мястото на паркиране на процесния автомобил лек автомобил "субаро форестер" с рег. [рег.номер на МПС] е в ПИ 68134.404.53, с площ на имота 346 кв.м. И представляващ обществен обект, а не улица. Мястото , където е бил паркиран автомобила не е обозначено като платена зона за паркиране по Заповед №СОА20 РД 95-502/29.12.20г. На кмета на СО за въвеждане на почасово паркиране.

С оглед събраните доказателства съдът намира, че жалбоподателя не е паркирал на територията попадаща в обхвата на Заповед №СОА20 РД 95-502/29.12.20г. На кметая на СО за въвеждане на почасово паркиране, поради което и налагането на глоба за незаплатено паркиране противоречи на закона. Съдът намира, че извършеното от страна на органа тълкуване на относимата нормативна уредба е неъответно на закона и преследваната цел.

Тук следва да се уточни, че законово регламентираната цел, която се преследва с прилагането на ПАМ по чл. 167,ал. 2 т. 2 от ЗДвП, е заплащане на такси, а не блокиране на МПС като самоцел при очевидно несъобразяване с конкретните обстоятелства. Ето защо, съдът намира, че наложената ПАМ не е насочена за постигане на законовата цел, с оглед на която е регламентирано ограничението и е постановена не в съответствие с целта на закона.

По изложените съображения, жалбата следва да бъде уважена.

При този изход на делото на ответинка се дължат разноски в размер на 860 лв., съобразно представения по делото списък на разноски и доказателства за действителната им дължимост.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на З. Е. Х. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], Принудителна административна мярка – принудително задържане на пътно превозно средство – лек автомобил "С. форестер" с рег. [рег.номер на МПС] , чрез техническо средство, описана в акт № 1929525/03.08.21г. на оператор в звено „Зелена зона“ в ЦГМ ЕАД.

ОСЪЖДА ЦГМ ЕАД да заплати на З. Е. Х. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] сумата от 860 лв. разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в двуседмичен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ :